

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.644 van 18 november 1997
in de zaak A. 75.574/XII-329.**

In zake : Monique VANSTEENKISTE,
die woonplaats kiest bij
advocaat M.-D. DE JAEGERE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Groeningestraat 33

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonder-
wijs (Argo).

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Monique VANSTEENKISTE op 4 september 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de centrale raad van de Argo van 7 juli 1997 om verzoekster "met ingang van 11 mei 1995 ter beschikking (te stellen) wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst als voorlopige maatregel";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 oktober 1997;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-D. DE JAEGERE, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat D. SCHARLAKEN, die loco advocaat R. ROMBAUT verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, in haar verzoekschrift tot schorsing het volgende uiteenzet :

"Door de beslissing dd. 07.07.1997 werd verzoekster ter beschikking gesteld met ingang van 11.05.1995, waardoor zij reeds meer dan twee jaar ter beschikking is gesteld.

Ingevolge art. 6 K.B. 18 januari 1974 wordt het wachtgeld van een ter beschikking gestelde persoon na twee jaar verminderd tot het bedrag waarop de betrokkene recht zou hebben indien hij vervroegd op pensioen wordt gesteld.

Ingevolge art. 18 K.B. 18 januari 1974 wordt eveneens na verloop van twee jaar de betrekking van de ter beschikking gestelde persoon vacant verklaard. Indien in toepassing van art. 18 de betrekking door een andere persoon wordt ingenomen en verzoekster nadien haar indiensttreding zou vragen, wordt zij ter beschikking gesteld wegens gebrek aan werk (art. 20).

Bijgevolg bestaat er voor verzoekster wel degelijk een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel indien de beslissing niet geschorst wordt, vermits een effectieve herindiensttreding na verloop van twee jaar onmogelijk kan worden.

Verzoekster heeft dan ook een verzoekschrift tot nietigverklaring neergelegd voor de Raad van State.";

Overwegende dat verzoekster het nadeel dat zij dreigt te lijden zoekt in twee elementen, namelijk enerzijds de vermindering van het wachtgeld, anderzijds het vacant verklaren van de betrekking die zij bekleedt en haar vervanging in die betrekking;

Overwegende, wat het eerste element betreft, dat dit nadeel van financiële aard is en dus, zelfs als het ernstig is, in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat verzoekster geen gegevens aanbrengt die er de Raad van State zouden kunnen toe brengen te oordelen dat in deze zaak het pecuniair nadeel wel moeilijk te herstellen gevolgen heeft;

Overwegende, wat het tweede element betreft, dat dit nadeel kan worden hersteld door een eventuele vernietiging; dat immers, na een annulatie, verzoekster geacht zal moeten worden niet ter beschikking te zijn gesteld; dat zij in dat geval haar wederopneming niet zal moeten vragen, maar uit kracht van de vernietiging geacht zal moeten worden in dienst te zijn gebleven; dat in de mate dat zij na vernietiging haar betrekking aan het medisch pedagogisch instituut van het gemeenschaps-onderwijs (MPIGO) te Roeselare niet opnieuw zou kunnen opnemen, dit veeleer een gevolg zal zijn van nog te nemen beslissingen tot vacantverklaring van de betrekking en tot vervanging van verzoekster, als die al

genomen worden, dan van de bestreden beslissing; dat, indien dergelijke beslissingen worden genomen, zij het lot ervan kan verbinden aan de met dit beroep bestreden beslissing door een nieuw annulatieberoep en eventueel ook een nieuwe vordering tot schorsing in te stellen, in welk geval een gebeurlijke vernietiging het nadeel zal kunnen herstellen;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging kan bevelen; dat, ongeacht de vraag of de vordering wel ontvankelijk ingediend is, die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien november 1900 zevenennegentig, door :

de H.	J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BAERT.